

година, азъ и Стоянъ намислихме да съберемъ по опитна и по голъма дружина. Изъ Браила ние преминахме въ България прѣзъ Хърсово. Разбира се че ние си имахме тескерата, и сичко: ние бѣхме търговци и отивахме да купуваме овци и говеда. Изъ Хърсово отидохме въ Черна Вода, отъ тамъ въ Меджидие, отъ Меджидие въ Пазарджикъ, а отъ тамъ прѣзъ Шуменъ, прѣзъ Прѣславъ, прѣзъ Върбица на Стара Планина. Ето ви на кратко историята на моето детинство и началото на моето хайду-тувание.

* * *

Отъ изложеното се вижда, че той е билъ крайно честолюбивъ, неможалъ е да принесе хорското внимание и сочение на прѣстъ, когато заптието го е каралъ при кадията, затова се е молилъ на заптието да върви отъ праде му или отъ заде му, че го е срамъ, но заптието не само че не се е съгласило на молбата му, но го е хваналъ прѣзъ рамо и грубо почналъ да се отнася съ него. Тогава той отъ срамъ е дошелъ до забрава, хваналъ е царския човѣкъ прѣзъ кръста и го хвърлилъ въ калъта и го сгазилъ съ коленетѣ си, а това му е излѣзло доста скъпо. Когато азъ излѣзохъ да си „шетамъ“ по Стара Планина, казва той, то единствената ми цѣль бѣше да си отмжста за турскитѣ звѣрства, които не знаятъ ни що е честь, ни що е човѣчество, ни що е правда. И понеже той при тежаваше такава една душа и го виждаме цѣли 20 години да варди своята честь и честъта на своя народъ, като е почналъ отъ 1858 год. и непрекъснато е каралъ до 1878 год. Презъ това време той се е издигналъ и станалъ една популярна личностъ и почти всички ратници за освобождението сж кореспондирали съ него, искали сж съвети, възлагали сж му известни задачи. Когато следъ обесването на апостола Василь Левски революционното дѣло се разложило станало, единъ хаосъ, раздѣлили се на стари и млади. Каравеловъ дохожда до